

Socialministeren (Eva Gredal):

På fru Hanne Reintofts spørgsmål, om jeg ser en udvej for at yde støtte, kan jeg direkte svare ja. Vi har arbejdet med spørgsmålet et stykke tid i ministeriet, og i løbet af et par dage vil der komme et cirkulære derom. Forholdene er fortsat helt ekstraordinære, således at vi kan bruge bistandsloven.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Glensgård* (FP) til ministeren for offentlige arbejder:

„Kan ministeren bekræfte, at der fra Eriksbergværftet er udbetalt 100.000 sv. kr. til et arabisk selskab som erstatning for, at det pågældende selskab ikke kunne få tilladelse fra den svenske regering til at købe de tre Boeingmaskiner fra Transair?“

(Spm. nr. 499).

Skriftlig begrundelse.

Ministeren har ved flere lejligheder sagt, at der efter hans opfattelse ikke er sket noget gedulgt fra den svenske regering vedrørende Transair.

Den svenske trafikminister har udtalt sig til den danske presse om, at hverken han eller noget andet svensk regeringsmedlem har lagt noget som helst pres på SAS eller Transair, hvilket den danske trafikminister holder sig til.

Ifølge oplysninger, som jeg fortroligt har modtaget fra Sveriges radio, modsiger den svenske trafikminister sig selv, og spørgeren ønsker derfor, at den danske trafikminister nu virkelig går i dybden i sagen om Transair, således at der kan skabes fuld klarhed over denne sag.

Det tilføjes, at jeg separat har sendt den fortrolige rapport til ministeren.

Glensgård (FP):

Vores følelsesladede udbrud skal vi gemme til senere på dagen; der bliver rig lejlighed.

Når jeg har stillet dette spørgsmål, er det selvfølgelig ud fra den betragtning, at jeg på et eller andet tidspunkt håber det går op for ministeren, at der er foregået noget gedulgt i forbindelse med SAS' overtagelse af de tre Boeingmaskiner fra Transair. Jeg håber inderligt, at ministeren vil give en reel besvarelse på det stillede spørgsmål.

Af de oplysninger, jeg separat har fremsendt til ministeren, fremgår det tydeligt, at den svenske trafikminister har udtalt, at den svenske regering på et tidspunkt stoppede forhandlingerne mellem Transair og det arabiske selskab, som ønskede at købe de tre Boeingmaskiner. Trafikminister Norling har til dansk presse udtalt, at den svenske regering aldrig nogen sinde har øvet pres hverken på SAS eller på Transair, hvilket trafikminister Niels Matthiasen har tilkendegivet at han lægger til grund for sine betragtninger i denne sag.

Jeg skal derfor stille det tillægsspørgsmål til ministeren, om ministeren ikke efter de fortrolige oplysninger, jeg har fremsendt til ham, kan indse, at en tilbudsstående undersøgelse af SAS' økonomiske forhold er en nødvendighed.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

I anledning af det seneste spørgsmål fra hr. Glensgård i hans Transair-felttog må jeg gentage, hvad jeg tidligere har sagt: det kan aldrig være hverken min eller det danske folketings sag at beskæftige sig med, hvad rent svenske virksomheder eller svenske myndigheder måtte foretage sig eller ikke foretage sig i forhold, der ikke berører SAS og dermed involverer danske interesser.

Det spørgsmål, hr. Glensgård nu vil have mig til at udtale mig om, er helt klart af denne karakter. Om Eriksbergværftet har betalt eller ikke betalt det ene eller det andet beløb til et andet fremmed selskab, kan under ingen omstændigheder påkalde sig dansk interesse, endsiige give anledning til nogen undersøgelse fra dansk side.

Hvad angår hr. Glensgårds forhold til fortrolighed, ved vi jo, at hr. Glensgård har et særligt forhold til dette begreb, og jeg ser nu, at han går helt over i den anden grøft ved at gøre en udskrift af en båndoptagelse af et indslag i svensk tv til fortroligt materiale. Det er mig ret uforståeligt, hvordan nogen kan komme på den tanke, at udtalelser, der er fremsat i et massemedium som tv, skulle kunne betragtes som fortrolige. Jeg ser det som et ubehjælpsomt forsøg på at skabe spænding og mystik omkring den sag, som åbenbart er blevet en slags besættelse hos hr. Glensgård.